

תת"ע 4051/02/19 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה נגד מוסטפא מחאמיד

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4051-02-19 מדינת ישראל נ' מוסטפא מחאמיד
תיק חיצוני: 14211505459

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מאשימה	מדינת ישראל
	שלוחת תביעות תעבורה חדרה
נגד	
נאשמים	מוסטפא מחאמיד
	ע"י ב"כ עו"ד אמאני אברהם

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 4.3.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 11.2.19 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו (פקיעה מיום 15.4.14) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ללא ביטוח בתוקף, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, עבירות מיום 25.1.19.

הזמנה לדין נמסרה לידי המבקש ביחד עם הדו"ח; אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי בסך של 1500 ₪, פסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים והפעלת פסילה מותנית לתקופה של 3 חודשים במצטבר.

בבקשה מיום 4.4.19 טען הנאשם, כי מיד לאחר שהוזמן למשפט שכר את שירותיו של עורך דין, אך עורך הדין איחר לדיון עקב דיוני תעבורה אחרים באותה שעה באולם אחר, וכשהתייצב לדיון גילה כי המבקש כבר נשפט בהיעדרו. עוד נטען, כי היה בכוונת המבקש לצרף תיק נוסף התלוי ועומד נגדו, להגיש מסמכים ולטעון לסיום התיקים, והשארית גזר הדין על כנו והעונש שהוטל עליו יש בו פגיעה חמורה וקשה וגורמת לו עיוות דין. נטען גם, כי זכותו של נאשם להיות נוכח בהליך פלילי הינה זכות יסוד המגולמת בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

הבקשה הועברה לתגובת המשיבה; ומשחלף המועד לתגובת המשיבה, בבקשה מיום 15.5.19 עתר המבקש למתן החלטה בהיעדר תגובה.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, ובהיעדר תגובת המשיבה, אינני מוצאת מקום לקבל את

הבקשה.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018)

טענת המבקש, כי שכר עו"ד על מנת שייצגו וזה איחר להגיע לדיון עקב דיונים אחרים, נטענה בעלמא וללא כל תימוכין. כך למשל לא צורפו לבקשה יפוי כח לעורך הדין, ולבקשה לא צורף תצהיר תגובת עורך הדין כנדרש.

יתרה מכך, אין בטענות לגופן סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון; ואין בטענות הנטענות של סניגור שאיחר להתייצב לדיון כדי לשמש עילה לביטול פסק דין.

אין מחלוקת כי הנאשם זומן כדיון לדיון. כפי שכבר נפסק לא אחת, גם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי שיש לראות את מחדל הסנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון. שכירת שירותיו של עו"ד אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל ההליך ולתוצאותיו, ואין בטיעון זה כדי להצדיק את אי ההתייצבות. וראו -

ע"פ 5377/03 וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.06.2003):

"בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור בקובעו כי על-מנת שיבוטלו הכרעת-דין וגזר-דין שניתנו בהיעדר הנאשם נדרשת, על-פי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו, וכבר נפסק במקרה שנסיבותיו דומות, כי שיכחה של מועד הדיון אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק-דין וקיום דיון נוסף (ע"פ 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט (3) 279). בית-המשפט הוסיף וקבע כי טעות מסוג זה שנעשתה על-ידי עורך-דין כמוה כטעות של לקוחו, הגם שבמקרה דנן, המבקש עצמו לא הגיע לישיבת ההוכחות ולא נתן לכך כל הסבר. לפיכך, דחה בית-המשפט את הערעור על ההרשעה... דין הבקשה להידחות...המבקש ובא-כוחו אף לא הצביעו על סיבה מוצדקת, אשר בעטייה ראוי לבטל את פסק-דינו של בית-משפט השלום, שניתן בהיעדר הנאשם."

רע"פ 1381/07 דיניאן דכה נ' מדינת ישראל 18.2.2007:

"לעניין הבקשה לביטול פסק-הדין, צדק בית-המשפט לתעבורה בכך שדחה את הבקשה. פסק הדין ניתן שלא

בנוכחות המבקש מכוח סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: החוק). העובדה, כי עורך דינו דאז לא הגיע לדיון ולא הגיש בקשה להארכת מועד, מתוך שכחה או סיבה אחרת כלשהי, אינה כשלעצמה מצדיקה את ביטול פסק הדין (ראו ע"פ 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט (3) 279).

רע"פ 3490/09 **אברהם גל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.05.2009) - שם נדחתה טענה כי המקור להיעדר ההתייצבות היה טעות במשרד עורכי הדין. נקבע כי:

"כשם שציין בית המשפט המחוזי אין בטענה כי נפלה טעות במשרדו של עורך דינו של המבקש כדי להצדיק דרך כלל את ביטול פסק הדין. לא ראיתי גם כי בנסיבות הענין יש לסטות מכלל זה."

וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 13586-07-11 **מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.09.2011); ועפ"ת (מחוזי חי') 29532-10-11 **חמאדה ואיל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.01.2012).

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

כאמור, לא נתקבלה תגובת המאשימה לבקשה; והמבקש אף לא צירף לבקשתו את הסכמת התביעה לביטול פסק הדין לצורך צירוף התיקים. בנסיבות אלה, אינני סבורה כי יש בטענה, כי המבקש היה מבקש לצרף תיק אחר נוסף, כדי להקים חשש לעיוות דין. שכן בעצם כוונת הצירוף ניתן ללמוד על כוונת הנאשם להודות בתיק. יתרה מכך, ריבוי עבירות אף הוא אינו מקים חשש לעיוות דין. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 **מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.2011): "אכן צודקת המשיבה בטענתה כי אין ברצונו של המערער לבקש לצרף תיק אחד לשני כדי לבסס בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר". וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 15055-03-09 **משה מוסטאקי נ' מדינת ישראל** (5.5.09).

גם העונש שהוטל על המבקש הינו הולם ומידתי, בנסיבות בהן מדובר בפקיעת רישיון לתקופה של למעלה מ-4.5 שנים, וכאשר לנאשם 2 הרשעות קודמות, לרבות בהרשעה דומה, ועמדה לחובתו פסילה מותנית ברת הפעלה.

באשר לטענת המבקש כי זכותו להיות נוכח במשפטו - יפים כאן דברי בית המשפט ברע"פ 683/07 **אשרף אל אעסם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.01.2007):

"קיומו של אישור מסירה, כשהוא מתווסף להודאתו של בא-כוח המבקש, עליה עמד בית-המשפט המחוזי בפסק-דינו, בדבר הזמנה שהומצאה לו כדן, מייתרים כל צורך להוסיף ולהידרש לעובדותיה של פרשה זו. למבקש עמדה זכותו להישמע בערכאה הראשונה, ומשלא ניצל אותה מוטלת האחריות לכך על שכמו בלבד, ואין לו להלין על איש."

וראו גם ע"פ (מחוזי ירושלים) 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.08.2005):

"בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט (ראה למשל: רע"פ 1773/04 אלעוברה נ' מדינת ישראל, תקדין (2004); רע"פ 5377/03 וג'די נ' מדינת ישראל, תקדין (2003); ר"ע 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט (3) 279 (1985))."

וראו גם עפ"ת (מחוזי נצ') 35639-04-15 סעיד סעדי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.05.2015).

בכלל נסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ט, 16 מאי 2019, בהעדר הצדדים.